

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

29 AVRIL 1948.

29 APRIL 1948.

PROJET DE LOI

modifiant les articles 4, 45 et 54 de la loi du 9 juillet 1926 organique des Conseils de Prud'hommes.

WETSONTWERP

tot wijziging van de artikelen 4, 45 en 54 der wet van 9 Juli 1926 op de Werkrechtersraden.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)

PAR M. KOFFERSCHLAGER.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE ARBEID
EN DE SOCIALE VOORZORG (1) UITGEBRACHT

DOOR DE HEER KOFFERSCHLAGER.

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Le projet de loi qui nous est soumis tend en premier lieu à supprimer le plafond de 72.000 francs, qui exclut les employés dont la rémunération dépasse le dit plafond de la juridiction des Conseils de Prud'hommes. Devenant justiciables des tribunaux de commerce, ils perdaient ainsi le droit d'être jugés par leurs pairs.

Cette limite a déjà été changée maintes fois depuis 1910. Son maintien ne semble pas plus se justifier pour les employés que pour les ouvriers. Bon nombre d'employés ont un traitement supérieur à 72.000 fr. Les modifications apportées par le présent projet supprimant le littéra C de l'article 4 de la loi organique du 9 juillet 1926 supprime ce plafond.

Het ons voorgelegd wetsontwerp strekt in de eerste plaats tot de afschaffing van het maximumbedrag van 72.000 frank; waardoor de bedienden wier wedde die som overschrijdt buiten de bevoegdheid van de Arbeidsgerechten vallen. Daar zij opnieuw rechtsonderhorigen van de rechtbanken van koophandel werden, verloren zij aldus het recht om door hun gelijken te worden gevonnist.

Dit maximumbedrag werd sedert 1910 herhaaldelijk gewijzigd, en het behoud er van lijkt evenmin te rechtvaardigen voor de bedienden als voor de werklieden. Vele bedienden genieten een wedde die hoger is dan 72.000 frank. De door dit wetsontwerp ingevoerde wijziging, bestaande in de intrekking van littera C van art. 4 van de organieke wet van 9 Juli 1926, beoogt de afschaffing van dit maximumbedrag.

(1) Composition de la Commission : MM. Heyman, président; Bertrand, De Paepe, Gillès de Pélichy, Kofferschläger, Moriau, Peeters, Scheere, Van den Daele, Vergels, Verhamme, Willot. — Blume-Grégoire (Mme), Dedoyard, De Keuleneir, Dieudonné, Gailly, Leburton, Major, Spinoy. — Dejacé, Glineur. — Masquelier, Van Glabbeke.

Voir :

330 : Projet de loi.

(1) Samenstelling van de Commissie : de heren Heyman, voorzitter; Bertrand, De Paepe, Gillès de Pélichy, Kofferschläger, Moriau, Peeters, Scheere, Van den Daele, Vergels, Verhamme, Willot. — Blume-Grégoire (Mevr.), Dedoyard, De Keuleneir, Dieudonné, Gailly, Leburton, Major, Spinoy. — Dejacé, Glineur. — Masquelier, Van Glabbeke.

Zie :

330 : Wetsontwerp.

Cette modification ne permet toutefois pas à tous ceux qui sont occupés à un travail intellectuel de pouvoir être jugés par une juridiction prud'homale. Les littéras a) et b) de l'article 4 qui restent en vigueur excluent :

a) « ceux qui en qualité d'administrateur délégué, gérant, directeur, ou à un titre analogue, sont placés à la tête de la gestion journalière d'une entreprise. »

b) « les directeurs techniques, les directeurs commerciaux, les ingénieurs, les chimistes et actuaux. »

Ce n'est plus le taux du traitement qui pourra exclure un employé de la juridiction prud'homale, mais uniquement la nature de la fonction qu'il occupe.

Le second objet du projet est une simple adaptation des taux du droit d'appel aux conditions économiques actuelles. Le parlement a modifié les taux du dernier ressort pour les juridictions ordinaires et les considérations qui ont amené à ces changements valent également dans la matière qui nous occupe.

En appliquant aux taux admis en 1926 le coefficient 3, nous reconnaissons de la compétence des Conseils de Prud'hommes les demandes sans appel jusque 1.500 fr., remplaçant donc la somme de 500 francs prévue à l'article 45 du 1er alinéa de la loi organique du 9 juillet 1926 sur les Conseils des Prud'hommes.

Cette adaptation se justifie certainement, elle est même urgente si l'on veut éviter des difficultés dans le fonctionnement normal de nos tribunaux du travail.

L'article 3 du projet s'inspire du même principe en changeant à l'article 54 l'alinéa 4 en ce qui concerne les taux admis au bureau de conciliation. Le taux de 200 francs est porté à 1000 francs. Comme il s'agit ici de trancher de petits litiges, et pour la plupart des cas de rupture de contrat sans préavis, soit au maximum le montant du salaire d'une semaine, la somme de 1.000 francs semble tout indiquée et adaptée aux circonstances actuelles.

A l'unanimité la Commission a approuvé ce projet de loi.

Un membre de la Commission a toutefois voulu attirer l'attention du Gouvernement sur l'urgence du dépôt d'un projet définitif au sujet des tribunaux du travail, afin de remédier à la situation confuse du moment.

Ce vœu est partagé par tous les membres de la Commission.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,

P. KOFFERSCHLAGER.

Le Président,

H. HEYMAN.

Evenwel wordt door deze wijziging niet aan al diegenen die geestesarbeid verrichten machtiging verleend om door een arbeidsrechtsmacht te worden berecht, daar littera's a) en b) van artikel 4 die van kracht blijven, de uitsluiting voorzien :

a) « van hen die als afgevaardigde-beheerder, zaakvoerder, bestuurder of onder soortgelijke titel de leiding hebben van het dagelijks bestuur ener onderneming; »

b) « van de technische bedrijfsleiders, handelsleiders, ingenieurs, scheikundigen en actuarissen ».

Een bediende zal buiten de bevoegdheid van het arbeidsgerecht niet meer kunnen vallen wegens het bedrag van zijn wedde, maar uitsluitend wegens de aard van de door hem beklede functie.

Als tweede doel van het ontwerp wordt de eenvoudige aanpassing beoogd van de bedragen voorzien voor het recht van beroep, aan de huidige economische omstandigheden. Het Parlement heeft voor de gewone rechtsmachten de bedragen in laatste aanleg gewijzigd, en de overwegingen die aanleiding hebben gegeven tot die wijzigingen gelden insgelijks op het gebied waaraan wij onze aandacht wijden.

Door op de in 1926 aanvaarde bedragen coëfficiënt 3 toe te passen, erkennen wij als behorend tot de bevoegdheid van de Arbeidsgerechten, de eisen zonder beroep tot beloop van 1.500 frank, waardoor dus het bedrag van 500 frank wordt vervangen, voorzien in artikel 45 van de eerste alinea der wet van 9 Juli 1926 op de Werkrechtshraden.

Die aanpassing is voorzeker gerechtvaardigd en is zelfs van dringende aard indien men moeilijkheden wil voorkomen bij de normale werking van onze arbeidsgerechten.

Artikel 3 van het ontwerp gaat uit van hetzelfde beginsel en wijzigt artikel 54, 4^e alinea, wat de door het verzoeningsbureau in aanmerking genomen bedragen betreft. Het bedrag van 200 frank wordt opgevoerd tot 1.000 frank. Daar het hier gaat over het beslechten van kleine geschillen, en meestal van gevallen van contractbreuk zonder opzegging, zijnde ten hoogste het loonsbedrag van één week, lijkt de som van 1.000 frank te volstaan en aangepast te zijn aan de huidige omstandigheden.

Dit wetsontwerp werd door de Commissie eenparig goedgekeurd.

Een lid van de Commissie heeft evenwel de aandacht van de Regering willen vestigen op de dringende noodzakelijkheid, een definitief ontwerp betreffende de arbeidsgerechten in te dienen om een einde te maken aan de thans heersende verwarde toestand.

Die wens wordt door al de leden van de Commissie bijgetreden.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

P. KOFFERSCHLAGER.

De Voorzitter.

H. HEYMAN.